

Pomenirea Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca

Biografia acestei preaminunate sfinte femei a fost scrisă de Sfântul Sofronie, patriarhul Ierusalimului.

Odată, în timpul Sfântului și Marelui Post, un anume ieromonah, Avva Zosima, s-a retras în pustia cea mai dinlăuntru, cea de dincolo de Iordan, cale de douăzeci de zile de mers. Deodată el a zărit silueta unei ființe omenești, goală, cu pielea trupului zbârcită foarte și cu părul alb strălucitor, ca lâna; aceasta zărindu-l și ea de departe, a început să fugă de la fața părintelui, repede. Bătrânul însă a alergat și el după acea ființă cât a putut și el de repede, până când aceea, oprindu-se la un râu, a strigat tare: „Avva Zosima, iartă-mă pentru Domnul! Dar nu pot vedea fața ta căci femeie sunt și sunt goală!”

Atunci bătrânul Zosima și-a scos straiul de pe deasupra și l-a aruncat femeii care, înfășurându-se cu el, a ieșit din ascunzișul în care intrase. Bătrânul s-a înspăimântat văzând că acea femeie necunoscută din pustie îl strigă pe nume. Rugându-se de ea cu lacrimi să nu-i ascundă nimic din istoria ei, căci Dumnezeu îl trimisese spre povățuire și înțeleptire în pustia aceea, femeia i-a povestit care a fost viața ei.

Ea se născuse în Egipt și începuse să ducă o viață plină de desfrânări în Alexandria încă de la vârsta de doisprezece ani; în astfel de necurată viață a trăit ea timp de șaptesprezece ani. Mănată de poftele nestăpânite ale trupului ei, ea s-a imbarcat odată într-o corabie care avea destinația Ierusalim. Ajungând în Sfânta Cetate, a voit să meargă și să se închine și ea Lemnului Sfintei de viață făcătoarei și Cinstitei Cruci, dar o putere nevăzută o împiedica pe ea ca să intre în biserică. Cuprinsă de spaimă, ea a privit către icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din naos și năpădită de silă și de rușine față de toată ticăloasa și necurata ei viață, s-a rugat Maicii Domnului să o lase să se apropie și ea de Lemnul Sfintei Cruci și să i se închine, făgăduind Maicii Domnului că de aici înainte va face cum îi va porunci ea și se va duce oriunde Preacurata îi va spune. Atunci puterea nu a mai împiedicat-o să intre în biserică și să își îplinească dorința.

Închinându-se Cinstitului Lemn, Maria s-a întors în naos și a mulțumit cu lacrimi Maicii Domnului că a ascultat ruga ei, a prea păcătoasei. În acel moment a auzit un glas care i-a zis: „Du-te dincolo de Iordan și vei afla acolo adevărata pace.”

Ea pe dată și-a cumpărat trei pâini și a pornit spre Iordan, unde a ajuns în aceeași seară. În ziua următoare ea a primit Sfânta împărtășanie în Mănăstirea Sfântului Ioan, după care a trecut de cealaltă parte a râului Iordan. Ea a rămas în acea pustie timp de patruzeci și șapte de ani, fără să iasă de acolo niciodată, pentru nici o trebuință, chinuindu-se de mari și multe spaime și de gândurile cele de desfrânare, ca și de niște fiare sălbatice. Ea se hrănea cu ce verdețuri putea găsi în acea pustie.

Terminându-și de istorisit viața către Avva Zosima, ea s-a dus puțin mai încolo, stând la rugăciune; bătrânul a văzut atunci cum femeia se înalță ușor în văzduh. După rugăciune, femeia l-a rugat să vină din nou în anul următor la același loc al țărmului Iordanului și să aducă cu el și Sfânta Împărtășanie; căci ea va fi acolo, dorind să se cuminece cu Sfintele lui Hristos Taine, după patruzeci și opt de ani.

Bătrânul a venit negreșit în următorul an cu Sfânta Împărtășanie și cu un coș de merinde pentru Sfânta, la același loc de pe malul Iordanului, întrebându-se cum va face să-i ducă Sfânta Împărtășanie, căci iată, nu este luntre; căci ajunsese acolo și spre seară. Atunci, în lumina lunii, Avva Zosima a văzut-o pe pustnică apropiindu-se de țărm, de cealaltă parte a apei, a văzut-o însemnând apa cu semnul sfintei cruci și venind către el, pășind pe apă ca pe uscat.

După ce s-a împărtășit, Sfânta l-a rugat pe Avva să vină și în următorul an, la izvoarașul la care a văzut-o prima oară, cel care se afla la douăzeci de zile de mers în pustia mai dinlăuntru, de dincolo de Iordan.

Așa făcând și în următorul an, precum îi poruncise sfânta, Avva Zosima a găsit trupul Sfintei mort în acel loc. Deasupra capului Sfintei, stăteau scrise cu litere pe nisip următoarele cuvinte: „Avva Zosima, îngroapă trupul smeritei Maria chiar în locul în care îl găsești. Dă țărina țărinei. Am murit pe 1 aprilie, în chiar noaptea mântuitoarei Patimi a Domnului nostru Iisus, după ce am primit din mâinile Preacuvioșiei tale Sfintele și Nemuritoarele lui Dumnezeu taine.” Așa a aflat Avva Zosima și numele femeii, pe care nu îl știuse nici când a auzit istoria ei, nici când i-a adus un an după aceea Sfintele Taine. Și încă altă minune l-a mai umplut pe bătrânul Zosima de spaimă, și anume că luând și

Împărtășindu-se cu Sfintele Taine la malul Iordanului, ea a ajuns tot în aceeași seară la pârliașul la care Avvei Zosima îi trebuiseră atunci douăzeci de zile ca să ajungă până la el. Astfel, prea sfințitul bătrân a îngropat trupul minunatei Sfinte a lui Dumnezeu, Maria Egipteanca.

Ajungând la mănăstirea lui, Cuviosul Zosima a povestit înaintea întregii obști povestea vieții acestei prea minunate femei, împreună cu toate minunile ei la care a fost însuși martor. Așa știe Dumnezeu să proslăvească pe acei mari păcătoși care cu adevărat se pocăiesc în toate zilele vieții lor.

Sfânta Maria Egipteanca se mai prăznuiește de către Biserică și în Duminica a cincea din Sfântul și Marele Post. În aceste sfinte zile de post, Biserica oferă viața acestei sfinte ca pildă vie de pocăință adevărată pentru toți creștinii.

Sfânta Maria Egipteanca a trecut la locașurile cele cerești cam pe la anul 530 după Hristos.